

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium-Sized Enterprises : SMEs) จัดเป็นตัวจัดที่สำคัญที่ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้น รัฐบาลจึงมีการสนับสนุนและส่งเสริมโดยมีการออกพระราชบัญญัติส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อส่งเสริม SMEs ให้เกิดขึ้น ตลอดจนมีการเกื้อหนุนให้อยู่รอดและการพัฒนาให้เติบโตต่อไปได้ (วิชัย สินะ โชคดี, 2542)

ร้านนนสุดและบนปัจจุบันนี้ จัดเป็นธุรกิจขนาดย่อมประเภทหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายให้การสนับสนุน นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้มีการจัดตั้งโครงการรณรงค์เพื่อการบริโภคคนเมืองในปี 2541 ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐบาลและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อกระตุ้นให้มีการบริโภคคนเมืองเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อัตราการบริโภคคนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2541)

จากรายงานสรุปภาวะการผลิตและการท่าเดินศึกษาปี 2543 และแนวโน้มของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่า ในปี 2543 ประชากรของประเทศไทยมีความต้องการบริโภคคนสุด 596,895 ตัน โดยมีอัตราการบริโภคคนสุดประมาณ 9.17 กิโลกรัมต่อกันต่อปี เพิ่มจากปี 2542 ร้อยละ 3 และสำหรับปี 2544 คาดว่าความต้องการบริโภคคนสุด เพิ่มจากปี 2543 เป็น 626,740 ตัน และอัตราการบริโภคคนสุดจะเพิ่มเป็น 9.55 กิโลกรัมต่อกันต่อปี จากอัตราการบริโภคคนสุดที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นดังกล่าว ส่งผลต่อตลาดในประเทศของธุรกิจที่เกี่ยวกับนม ได้แก่ ธุรกิจผลิตและจำหน่ายนมสด ธุรกิจแปรรูปผลิตภัณฑ์จากนม รวมทั้งธุรกิจร้านนมสดและนมปั่น ซึ่งคาดว่าจะสามารถเติบโตต่อไปได้ดีก่อนอนาคต

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มของประชากรอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากรายงานของสำนักงานกองกลางทะเบียนรายภูมิ กรมการปกครอง พบว่า ในปี 2542 จังหวัดเชียงใหม่ มีประชากรเท่ากับ 1,587,465 คน ปี 2543 มีจำนวนประชากร 1,590,327 คน และในปี 2544 มีประชากรจำนวน 1,601,379 คน ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.18 และ 0.69 ตามลำดับ

จากอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในจังหวัดเชียงใหม่ และอัตราการบริโภคคนสุดของประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นต่อคนต่อปีนั้น จึงเป็นที่คาดว่าตลาดธุรกิจที่เกี่ยวกับนมสดในจังหวัดเชียงใหม่จะมีโอกาสเติบโตได้เช่นเดียวกับตลาดรวมของประเทศไทย

จากการสอบถามข้อมูลจากสำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับจำนวนร้านค้าและบ้านปั้งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบร้าไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของร้านค้ากล่าวไว้ในฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ เนื่องจากร้านเหล่านี้ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ดังนั้นผู้ศึกษาจึงทำการสำรวจจำนวนร้านนค้าและบ้านปั้งในทุกตำบลของอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 2 ถึง 5 มีนาคม 2545 พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 29 ร้าน โดยมีร้านที่ตั้งเป็นอาคารพาณิชย์ และเป็นแพลงล้อ ซึ่งส่วนใหญ่มักตั้งอยู่บริเวณถนนสายหลักที่เป็นแหล่งชุมชน เช่น ใกล้มหาวิทยาลัยตลาดสด เป็นต้น

จากการสำรวจจำนวนร้านนค้าและบ้านปั้งที่ตั้งอยู่ในทำเลใกล้ๆ กันและส่วนใหญ่สามารถคงธุรกิจอยู่ได้จึงเป็นบุคคลเดียวในการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานในด้านต่างๆ ของร้านนค้าและบ้านปั้งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการร้านนค้าและบ้านปั้ง เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจของร้าน รวมทั้งจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่สนใจเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการดำเนินธุรกิจร้านนค้าและบ้านปั้ง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาการดำเนินงานของร้านนค้าและบ้านปั้ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการผลิต และด้านการเงิน ของธุรกิจร้านนค้าและบ้านปั้งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบกิจการร้านขายนค้าและบ้านปั้งนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจต่อไป
3. ผลการศึกษาเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่สนใจเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการดำเนินธุรกิจร้านนค้าและบ้านปั้ง

นิยามศัพท์

การดำเนินงานของร้านนค้าและบ้านปั้ง หมายถึง การประกอบกิจการธุรกิจนค้าและบ้านปั้งในด้าน การจัดการ การตลาด การผลิตและการบัญชีและการเงิน

ร้านนค้าและบ้านปั้ง หมายถึง ร้านที่ขายปลีกนค้า และเครื่องคิมที่ใช้นค้า เป็นส่วนผสม เช่น กานพลู ชา โกโก้ นม และอื่นๆ รวมทั้งขายบ้านปั้งเป็นสินค้าหลัก ที่ตั้งอยู่ใน

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 29 ร้าน ซึ่งมีลักษณะของร้านเป็นอาคารพาณิชย์ แหงลอย และ
รถเข็น